

stille det til uforandret Vedtagelse, kan jeg fatte mig i Korthed, saa meget mere som der i Bemærkningerne til Lovforslaget og i de Udtalelser, som det ærede 7de Medlem fra 2den Kreds (Høst) fremførte ved Sagens 1ste Behandling, findes alle fornødne Oplysninger, saavel angaaende de ny Bestemmelser i Lovforslaget som med Hensyn til et enkelt Punkt, som den højtærede Justitsminister ikke har ment at kunne optage paa Lovforslaget, skønt der fra en i Sagen interesseret Side var blevet fremsat Ønske derom. Jeg skal da tillade mig kun at gøre et Par Bemærkninger. Den Forøgelse af Klareringshavnens Antal, som tilsigtes ved dette Lovforslag, er et ganske naturligt Udtryk for den Udvikling af Besejlingen paa Øerne, som har fundet Sted i de senere Aar. Den Gang den kongelige Monopolhandel blev ophævet, var der jo kun faa Steder paa Øerne, som Skibe kom til, men efterhaanden som Øerne ere blevne mere besøgte af Handelsskibe og ogsaa af Fiskerskibe, har der været større og større Trang til flere Havne, som disse Skibe kunde anløbe som den første Havn, inden de besejlede andre Pladser paa Øerne. De forskellige Love, som nævnes i Lovforslagets § 1, betegne forskellige Trin i denne Udvikling. Naar der nu foreslaas, at der skal optages 2 Havne til blandt dem, som først kunne anløbes af Skibe, der komme til Øerne, saa er det ganske naturligt, at Fuglebjerg paa Østerø, hvor Sysselmanden for Østerø Syssel fra 1ste Oktober f. A. har faaet fast Bopæl, medtages, eftersom Reglerne i den sidste Lov, som vi have paa dette Omraade, Lov af 30te Marts 1895, fastslaar det Princip, at alle Vegne, hvor der bor Sysselmand, kunne Skibe sejle ind, naar de ankomme enten fra Danmark eller fra Udlandet. Med Hensyn til den anden Havn, Vaag paa Suderø, kunde det synes at være mindre nødvendigt, at ogsaa den optages blandt Klareringshavnene, eftersom den kun ligger et Par Mil fra Trangisvaag, hvor Sysselmanden bor. Imidlertid er det et ganske naturligt Ønske hos Købmændene i Vaag, at de Skibe, som komme til denne Havn udefra ikke først skulle behøve at lægge Vejen om ad Trangisvaag. Thi skønt Afstanden ikke er stor, kan det navnlig for Sejlskibes Vedkommende ofte betyde et Par Dages Forsinkelse paa Grund af Strøm og Vejr. Man kan derfor ikke andet end billige, at ogsaa Vaag paa Suderø er bleven optaget blandt Klareringshavnene.

Hvad angaar den i Bemærkningerne

omtalte Henstilling fra Færøernes Lagting til den højtærede Justitsminister om, at der maatte foretages en Ændring i Loven af 30te Marts 1892 om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne, var Anledningen til denne Henstilling den, at der til Tinget kom Andragende fra Købmændene i Vaag paa Suderø, hvori der udtaltes et Ønske om, at det samtidig med, at Vaag blev Klareringshavn, maatte tillades, at de Varer, hvoraf der erlægges Indførselsafgift paa Færøerne, udskebendes der, uden at Skibene forinden skulde have anløbet en anden Havn. Det er nu let forstaaeligt, at Købmændene i Vaag gerne ønske at faa ogsaa de afgiftspligtige Varer til sig saa nemt og billigt som muligt uden at skulle behøve at gaa Omvejen ad Trangisvaag, men ligesaa forstaaeligt er det, at den højtærede Justitsminister har haft Betænkelighed ved at lade Kontrollen med Indførsel af afgiftspligtige Varer og tillige Oprævningen af Afgifter foretage af Mænd, der ikke ere Embedsmænd, altsaa af private Folk. Udvalget har derfor ogsaa paa dette Punkt kunnet slutte sig til den højtærede Justitsminister. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A., Sp. 3439—42) og *dets Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen:

Fremsettelse ved Justitsministeren af:

- a) *Forslag til Lov om Ophævelse af Reservekorpset for Kjøbenhavns Brandvæsen og*
- b) *Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter brasilianske Borgere, der afgaa ved Døden i Danmark.*

Justitsministeren (Alberti): Det første af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er „Forslag til Lov om Ophævelse af Reservekorpset for Kjøbenhavns Brandvæsen“. Dette Korps, der bestaar af Mand-